

stærkt, at vor finansielle Situation for Tiden var i høj Grad sørgelig. At dette nu erkendes fra alle Sider som en uomtvistelig Kendsgerning, tør jeg vist tillade mig i al Beskedenhed at tage til Indtægt for det Standpunkt, jeg ved flere Lejligheder har indtaget her i dette Ting, ikke alene over for Finansloven, men over for flere andre meget betydelige finansielle Afgørelser. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nævnte flere Aarsager, som han mente i særlig Grad havde været medvirkende til at fremkalde dette bedrøvelige Resultat. Jeg kan være enig med den ærede Landstingsmand om, at de Aarsager, han nævnedes, have ydet deres Bidrag, men det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke lagde tilstrækkelig Vægt paa en anden Faktor, der maaske mere end nogen anden har bidraget til vort Deficit. Under første Behandling oplyste den højtærede Finansminister, at vi i de 6 Aar fra 1895—1901 havde anvendt over 76 Mill. Kr. til offentlige Arbejder, og jeg tror, at denne enorme Kapitalanbringelse til vort Jernbanevæsen mere end noget andet har bidraget til vor uheldige finansielle Stilling i Øjeblikket. Jeg har længe frygtet for, at denne i et Ørige som vort ud over alle Grænser drevne Jernbanebygning skulde blive skæbnesvanger for os, og jeg har derfor ikke stemt for noget Jernbaneanlæg siden 1893. Det forekommer mig ogsaa, at de Erfaringer, vi have høstet paa dette Omraade, have godtgjort Berettigelsen af min Tilbageholdenhed over for Bevillinger til Jernbaneanlæg. Vore Statsbaner andrage jo nu omtrent 250 Mill. Kr., og desuden har Staten ydet et uhyre stort finansielt Bidrag til Bygningen af omtrent 1,100 Kilometer Privatbane. Hele denne efter vore Forhold enorme Kapital giver tilmed ikke Staten nogen Rente, tværtimod vil Statsbanedriften, saa vidt jeg ved, i Aar kræve et ekstra Tilskud af omtrent 1 Mill. Kr. Jeg tror, at dette i særlig Grad har bidraget til, at vor finansielle Status er saa uheldig, som det nu fra alle Sider er anerkendt, at den i Virkeligheden er. Saa udtalte det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) ganske vist, at han havde Haab om, at naar den Reform blev gennemført, som formentlig vilde blive en Følge af Jernbanekommissionens Virksomhed, skulde vi derigennem faa raadet noget Bod paa det uheldige Forhold, der i Øjeblikket bestaar. Jeg tør ikke nu ved Finanslovens 3die Behand-

ling komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg skal kun sige, at jeg, hvis Jernbanekommissionens Flertals Forslag vedtages, ikke tror, at det uheldige Forhold i nogen væsentlig Grad vil blive ændret. Det skal jeg imidlertid ikke nu komme ind paa. Spørgsmaalet herom vil jo længere frem i Tiden komme til Behandling her i Tinget, og jeg er overbevist om, at ærede Medlemmer i dette Ting, som have bedre Forudsætninger end jeg for at gøre det, ville imødegaa den Opfattelse, som er bleven hævdet af den ærede Landstingsmand ved første Behandling af Finansloven. Jeg skal altsaa indskrænke mig til at udtale, at jeg stemmer for dette Finanslovsforslag i Tillid til, at det vil lykkes den høje Regering at føre vor Udvikling fremad paa en heldig Maade, og i Haab om, at Tschernings Aand maa være vakt til Live igennem Systemskiftet.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke i Anledning af, hvad vi nu hørte fra den ærede sidste Taler, lade mig friste til at komme ind paa nogen nærmere Omtale af Finanslovens Indhold og til at anstille Betragtninger over den finansielle Situation, noget, jeg jo har haft Lejlighed til ved en tidligere Behandling. Naar jeg har forlangt Ordet, er det blot for at gøre den ene Bemærkning, at uagtet jeg og mine Meningsfæller have stemt imod de Ændringsforslag, som ere vedtagne her ved anden Behandling, agte vi dog at stemme for Finanslovens endelige Vedtagelse, men denne Afstemning betyder selvfølgelig ikke, at vi ere tilfredse med Finansloven i den foreliggende Form, den betyder ikke, at vi kunne stemme for Finanslovens endelige Vedtagelse med det Indhold, som den nu har. Denne vor Afstemning betyder kun, at vi ikke ville være med at afbryde Forhandlingen om Finanslovsforslaget, men ønske Forhandlingen fortsat. Derfor stemme vi for Forslagets Overgang til det andet Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Folketinget.